

Fremsat den 26. marts 2015 af udenrigsministeren (Martin Lidegaard)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om udenrigstjenesten

(Ansættelse af tjenestemænd på åremål, ændring af proceduren for at stille en tjenestemand til rådighed, ophævelse af reglerne om notarialforretninger mv.)

§ 1

I lov nr. 150 af 13. april 1983 om udenrigstjenesten, som ændret ved lov nr. 331 af 14. maj 1997 og § 1 i lov nr. 410 af 6. juni 2002, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 2, ændres »De europæiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union«.

2. I § 3, stk. 2, 1. pkt., ændres », gesandtskaber eller« til: »og«.

3. § 3, stk. 2, 2. pkt., ophæves.

4. § 3, stk. 3, 2. pkt., ophæves.

5. I § 5, stk. 1, indsættes som 3. pkt.:

»Udenrigsministeren bestemmer, hvilke stillinger der kan besættes på åremål.«

6. I § 5, stk. 4, 1. pkt., ændres »er fyldt 60 år« til: »har nået pensionsudbetalingsalderen, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a«, og »bestemmelsen i § 6, stk. 2,« ændres til: »§ 6, stk. 6,«.

7. I § 5, stk. 4, 2. pkt., ændres »hans« til: »tjenestemandens«.

8. § 6, stk. 1, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter stk. 1.

9. I § 8, stk. 1, 1. pkt., udgår »ved kongelig resolution«.

10. I § 8, stk. 1, 5. pkt., ændres »ham nogen post, afskediges han« til: »tjenestemanden nogen post, afskediges tjenestemanden«.

11. § 8, stk. 2, ophæves.

12. I § 9, stk. 2, udgår »overordentlige«.

13. I § 10, stk. 1, 1. pkt., ændres »Valgte« til: »Honorære«.

14. § 10, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Honorære generalkonsuler og honorære konsuler udnævnes af kongen, honorære vicekonsuler af udenrigsministeren.«

15. § 12, stk. 1, affattes således:

»Udenrigsministeren kan i særlige tilfælde yde honorære konsularembudsmand et fast årligt beløb til kontorhold.«

16. I § 12, stk. 2, ændres »valgte« til: »honorære«.

17. § 13, ophæves.

18. § 14, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Gebyrbeløbene indgår i statsregnskabet som indtægter under Udenrigsministeriets driftsbevillinger. Udenrigsministeren kan dog bestemme, at honorære konsularembudsmand kan anvende modtagne gebyrbeløb til dækning af driftsomkostninger.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2015.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Lov om udenrigstjenesten blev vedtaget i 1983. Udviklingen i årene siden 1983 har medført, at lovens bestemmelser om personel og drift i flere henseender ikke er tidssvarende. Udenrigsministeriet har derfor fundet det hensigtsmæssigt at stille forslag om ændringer i loven, som bl.a. gør det muligt at ansætte tjenestemænd i udenrigstjenesten på åremål, at ændre i proceduren for at stille en tjenestemand til rådighed, at ophæve reglerne om notarialforretninger, og som præciserer konteringen i statsregnskabet af gebyrindtægter for konsulære tjenestehandlinger. Herudover indeholder forslaget en række ændringer af bestemmelser i loven, som enten har mistet deres betydning eller i dag er omfattet af anden lovgivning, således at loven i indhold og sprogbrug retvisende afspejler udenrigstjenestens organisation og drift.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Udnævnelse af tjenestemænd

2.1.1. Gældende ret

I henhold til den gældende § 5, stk. 1, i lov om udenrigstjenesten (lov nr. 150 af 13. april 1983 med senere ændringer) udnævnes tjenestemænd i udenrigstjenesten i lønramme 16 med mulighed for oprykning til lønramme 21, 29, 31 og 34, lønramme 36 og højere lønramme uden angivelse af stilling eller tjenestested.

Det forhold, at udnævnelse sker uden angivelse af stilling eller tjenestested, fortolkes efter praksis således, at tjenestemænd i udenrigstjenesten ikke kan ansættes på åremål med henblik på varetagelsen af en specifik stilling.

De af loven omfattede tjenestemænd er som udgangspunkt pålagt en pligt til at gøre tjeneste ved de danske repræsentationer i udlandet (forflyttelsespligten), jf. § 5, stk. 2.

Udnævnelse uden forflyttelsespligt kan ske i særlige tilfælde, jf. § 5, stk. 3.

For medarbejdere, der ikke er tjenestemænd men ansat i henhold til overenskomst eller kontrakt, fastsættes en eventuel forflyttelsespligt som en del af de almindelige ansættelsesvilkår.

2.1.2. Udenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det er efter Udenrigsministeriets opfattelse hensigtsmæssigt, at tjenestemandslovens bestemmelser om ansættelse af tjenestemænd på åremål også kan finde anvendelse i udenrigstjenesten som supplement til de allerede eksisterende ansættelsesformer i tjenesten. Anvendelsen af ansættelse på åremål vil åbne mulighed for en fleksibel og omkostningseffektiv udnyttelse af personaleressourcerne. Med den foreslåede ordning får udenrigstjenesten samme mulighed som den øvrige centraladministration for at ansætte tjenestemænd på

åremål i overensstemmelse med den almindelige regel i tjenestemandslovens § 33 b.

2.2. Rådgivende udvalg om ansættelse af handels- og industrikyndige specialmedarbejdere

2.2.1. Gældende ret

Det fremgår af udenrigstjenestelovens § 6, stk. 1, at et rådgivende udvalg under Udenrigsministeriet med repræsentanter for interesserede myndigheder og erhvervsorganisationer medvirker ved ansættelsen af handels- og industrikyndige medarbejdere i udenrigstjenesten.

Bestemmelsen er en videreførelse af en tilsvarende bestemmelse i lov om udenrigstjenesten fra 1961, men udvalget har ikke været i funktion i årtier. I dag indgår rekrutteringen til udenrigstjenesten af medarbejdere med særlig specialviden som et led i ministeriets almindelige ansættelsesprocedurer.

I henhold til lovens § 6, stk. 1, 2. pkt., kan udenrigsministeren træffe bestemmelse om nedsættelse af andre rådgivende udvalg.

2.2.2. Udenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ansættelse af handels- og industrikyndige specialmedarbejdere i udenrigstjenesten indgår som et led i ministeriets almindelige rekrutteringsproces. Udvalget har følgelig ikke været i funktion i mange år. Udenrigsministeren kan, hvor der måtte opstå behov herfor, nedsætte andre rådgivende udvalg. Det er derfor Udenrigsministeriets opfattelse, at bestemmelsen i § 6, stk. 1, kan ophæves.

2.3. Rådighedsinstituttet

2.3.1. Gældende ret

I henhold til § 8, stk. 1, skal overflytning af tjenestemænd i udenrigstjenesten fra udenrigstjenestens ordinære chefsnumre under den statslige stillingskontrol til udenrigstjenestens særlige rådighedsnumre ske ved kongelig resolution.

Begrundelsen for adgangen til at stille en tjenestemand i udenrigstjenesten til rådighed kan være, at der som følge af tjenestens skiftende forhold kan forekomme tilfælde, hvor en tjenestemand midlertidigt ikke kan anvises en egnet stilling samt, at der kan være behov for at varetage særlige opgaver. Situationen opstår typisk i forbindelse med hjemkaldelse af en tjenestemand fra en stilling som ambassadør i udlandet, hvor behovet for en overflytning til et rådighedsnummer først bliver klart i den efterfølgende dialog mellem Udenrigsministeriet og tjenestemanden og efter forelæggelse af det formelle dokument til formalisering af ambassadørens tilbagekaldelse fra posten til kongelig underskrift (rappekrivelsen).

I henhold til § 8, stk. 2, skal der på løbende basis stilles 5 tjenestemænd i udenrigstjenesten i lønramme 16 til rådighed

med henblik på disses uddannelse til oprykning til lønramme 21, 29, 31 og 34. Der skal endvidere på de årlige finanslove fastsættes et beløb til uddannelse af samme 5 tjenestemænd.

2.3.2. Udenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der har gennem de senere år udviklet sig en praksis, hvorefter tjenestemænd har været overflyttet til et rådighedsnummer i stillingskontrollen alene på administrativt grundlag uden forelæggelse af spørgsmålet om selve overflytningen til et rådighedsnummer til kongelig resolution. Mens bestemmelsen i § 5, stk. 2, vedrørende kongelig resolution om de omfattede tjenestemænds titel og tjenestested indebærer et behov for kongeligt underskrevne dokumenter til brug for den diplomatiske proces i forbindelse med udsendelse og hjemkaldelse af chefer for de diplomatiske repræsentationer i overensstemmelse med Wienerkonventionen om diplomatiske forbindelser, er det samme behov med overførsel af en tjenestemand til et rådighedsnummer ikke til stede. Udenrigsministeriet vurderer derfor, at bestemmelsen om udfærdigelse af kongelig resolution ved beslutningen om at stille en tjenestemand til rådighed kan ophæves.

Som led i den almindelige udvikling omfattes alle tjenestemænd i dag af ministeriets generelle programmer og budgetter for kompetenceudvikling, og der afsættes således i praksis ikke længere et særskilt beløb på finansloven til uddannelse af de i bestemmelsen nævnte medarbejdere. Hertil kommer, at der alene er ganske få medarbejdere tilbage i den nævnte gruppe. Der er derfor ikke længere et konkret behov for at opretholde bemyndigelsen til at afsætte et fast beløb til uddannelsen af de pågældende tjenestemænd. På den baggrund foreslås bestemmelsen ophævet.

2.4. Fastsættelse af beløb til kontorhold for valgte konsularembetsmænd

2.4.1. Gældende ret

§ 12 giver hjemmel til, at udenrigsministeren i særlige tilfælde kan yde et fast årligt kontorholdstilskud til valgte konsularembetsmænd. Det fastslås, at beløbet skal fastsættes efter forhandling med finansministeren. Endvidere fastslås, at der ved fastsættelsen af beløbets størrelse skal tages hensyn til, om der drages omsorg for, at brevveksling med konsulatet kan ske på dansk.

2.4.2. Udenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Størrelsen af kontorholdstilskud til valgte konsularembetsmænd fastlægges efter nutidig praksis af udenrigsministeren uden involvering af finansministeren. Udgifterne dækkes af Udenrigsministeriets årlige driftsbevillinger.

Videre er der sket en udvikling derved, at det i dag generelt tilstræbes, at honorære konsulater kan fungere såvel mundtligt som skriftligt på enten dansk eller engelsk, uanset hvilket sprog der tales på stedet. Den foreslåede affattelse af bestemmelsen afspejler dette forhold.

2.5. Udførelse på repræsentationerne af forretninger, som i Danmark påhviler en notarius publicus

2.5.1. Gældende ret

Det fremgår af § 13, stk. 1, at udsendte medarbejdere, der indtager chefstillinger, er bemyndiget til at udføre sådanne forretninger, der i Danmark påhviler en notarius publicus med hensyn til danske statsborgeres retshandler. En tilsvarende bemyndigelse kan tillægges den, der fungerer i chefens forfald og honorære konsularembetsmænd.

Bestemmelsen er en videreførelse af en bestemmelse i lov om udenrigstjenesten fra 1961 og indebærer ikke længere aktivitet på repræsentationerne af den i bestemmelsen beskrevne karakter.

Udførelse af notarialforretninger er i dag reguleret i anden lovgivning, jf. retsplejelovens § 11, stk. 2 og stk. 3.

2.5.2. Udenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Gennem de senere år har det ikke længere været muligt at få udført notarialforretninger på udsendte danske repræsentationer. Udførelse af notarialforretninger henhører i henhold til retsplejelovens § 11, stk. 2 og stk. 3, under de danske domstole. De nærmere regler om notarialforretninger findes i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 1555 af 18. december 2007 om notarialforretninger. Der stilles derfor forslag om, at bestemmelsen ophæves.

2.6. Gebyr for konsulære tjenestehandlinger i udenrigstjenesten

2.6.1. Gældende ret

I henhold til § 14, stk. 1 og stk. 2, erlægges der gebyr for tjenestehandlinger i udenrigstjenesten, og udenrigsministeren kan bestemme, at valgte konsularembetsmænd kan anvende modtagne gebyrbeløb til dækning af driftsomkostninger. I henhold til bestemmelsen indbetales opkrævede gebyrbeløb til statskassen. Bestemmelsen er identisk med den tilsvarende bestemmelse i lov om udenrigstjenesten fra 1961. Gebyrindtægterne hidrører fra konsulære tjenestehandlinger i udenrigstjenesten i forbindelse med udstedelse af pas og visa, legaliseringer mv. Endvidere fremgår det af tekstanmærkning nr. 103 under § 6. Udenrigsministeriet på finansloven for finansåret 2015, at som led i den årlige bevillingsafregning overføres årets resultat fra § 06.11.05. Indtægter fra borgerserviceydelse på finansloven til § 06.11.01. Udenrigstjenesten.

2.6.2. Udenrigsministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Af tekstanmærkningen på finansloven for 2015 fremgår, at gebyrindtægter fra konsulære tjenestehandlinger i udenrigstjenesten indgår i statsregnskabet som indtægter under Udenrigsministeriets driftsbevillinger. Med den foreslåede affattelse af bestemmelsen præciseres det, at disse indtægter

ikke tilgår statskassen, men indgår i statsregnskabet under Udenrigsministeriets driftsbevillinger.

3. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ingen økonomiske eller administrative konsekvenser for stat, kommuner eller regioner.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

5. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

6. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ mindreudgifter	Negative konsekvenser/ merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.	

7. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

8. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 16. februar til den 9. marts 2015 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Centralorganisationernes Fællesudvalg, OAO, Stats- og Kommunalt Ansattes Forhandlingsfællesskab, Akademikerne Centralorganisation (Akademikerne), Vagt- og Sikkerhedsfunktionærernes Fagforening, Foreningen af Tekniske og Administrative Tjenestemænd, Dansk Magisterforening, Djøf, HK/Danmark, Ingeniørforeningen (IDA) og Funktionærernes og tjenestemændenes fællesråd (FTF).

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås, at betegnelsen »De europæiske Fællesskaber« i § 1 ændres til »Den Europæiske Union«. Ændringen er en konsekvens af Lissabontraktaten om Den Europæiske Union, der trådte i kraft den 1. december 2009. Ændringen i § 1, stk. 2, har ikke nogen materiel betydning.

Til nr. 2

Det foreslås at slette »gesandtskaber« i § 3, da betegnelsen ikke længere er i brug som betegnelse for en repræsentation i udenrigstjenesten. Betegnelsen er historisk betinget og indgår ikke længere som betegnelse for udsendte danske repræsentationer.

Til nr. 3

Det foreslås at slette »De ledes af udsendte medarbejdere« i § 3, stk. 2, 2. pkt. Bestemmelsen er videreført fra lov om udenrigstjenesten fra 1961 og har i dag ingen praktisk eller juridisk betydning.

Til nr. 4

Det foreslås at slette »De ledes enten af udsendte medarbejdere eller af valgte konsularembudsmand« i § 3, stk. 3, 2. pkt. Bestemmelsen er videreført fra lov om udenrigstjenesten fra 1961 og har i dag ingen praktisk eller juridisk betydning.

Til nr. 5

Der foreslås indsat et nyt 3. punktum i bestemmelsens § 5, stk. 1, hvorefter tjenestemænd i udenrigstjenesten kan ansættes på åremål. Bestemmelsen svarer til den almindelige regel i tjenestemandslovens § 33 b, hvorefter vedkommende minister bestemmer hvilke stillinger, der kan besættes på åremål.

Ansættelse som tjenestemand i udenrigstjenesten på åremål sker i øvrigt efter tilsvarende regler som ansættelse på åremål efter tjenestemandsløvgivningen. Med bestemmelsen får udenrigstjenesten adgang til som den øvrige centraladministration at anvende åremålsansættelse som ansættelsesform.

Åremålsansættelse tænkes alene anvendt undtagelsesvis, således at anvendelsen begrænses til de tilfælde, hvor ansættelse på åremål ud fra en samlet vurdering vil være hensigtsmæssig for en fleksibel og omkostningseffektiv udnyttelse af personaleressourcerne.

Åremålsansættelsen kan ske med og uden forflyttelsespligt, jf. § 5, stk. 2 og 3.

I øvrigt henvises til punkt 2.1.1. om gældende ret.

Til nr. 6

Den foreslåede ændring af § 5, stk. 4, medfører, at der ikke længere anvendes et 60 års kriterium for, hvornår en tjenestemand i udenrigstjenesten (i visse tilfælde) kan vælge at lade sig pensionere med egen pension uden fradrag af det såkaldte førtidspensionsfradrag, jf. tjenestemandspensionslovens § 6, stk. 6. I stedet anvendes pensionsudbetalingsalderen, jf. pensionsbeskatningslovens § 1 a, som kriterium. Ændringen sker for at harmonisere bestemmelsen med tjenestemandspensionsloven, hvor 60 års kriteriet ligeledes er forladt til fordel for pensionsudbetalingsalderen. Referencen til tjenestemandspensionslovens § 6, stk. 6, frem for stk. 2, er alene en konsekvensrettelse af en ændring af tjenestemandspensionsloven. Med ændringen bringes bestemmelsen i overensstemmelse med gældende ret på området.

Til nr. 7

I den gældende formulering i § 5, stk. 4, anvendes en ikke-kønsneutral betegnelse for tjenestemanden. Det foreslås i § 5, stk. 4, 2. pkt., at ændre »hans« til »tjenestemandens« som en retvisende kønsneutral betegnelse. Ændringen har alene redaktionel karakter.

Til nr. 8

Det foreslås at ophæve bestemmelsen i § 6, stk. 1, om ansættelse af handels- og industrikyndige specialmedarbejdere efter forhandling med et rådgivende udvalg under Udenrigsministeriet. Bestemmelsen er videreført fra lov om udenrigstjenesten fra 1961. Rekruttering af den pågældende medarbejdergruppe foregår i dag som led i ministeriets almindelige rekrutteringsproces. I samme bestemmelse foreslås det at ophæve bemyndigelsen til udenrigsministeren til at nedsætte andre rådgivende udvalg. Det er Udenrigsministeriets vurdering, at udenrigsministeren kan nedsætte nye rådgivende udvalg i det omfang, der opstår behov herfor. Der tilsigtes ingen materiel ændring. Der henvises til punkt 2.2.1. om gældende ret.

Til nr. 9

I overensstemmelse med den administrative praksis, som har udviklet sig gennem de seneste år, foreslås processen forenklet ved bemyndigelse af udenrigsministeren til at træffe afgørelse i spørgsmålet om, hvorvidt en tjenestemand i udenrigstjenesten skal stilles til rådighed på et af tjenestens rådighedsnumre. Mens bestemmelsen i § 5, stk. 2, vedrørende kongelig resolution i spørgsmål om de omfattede tjenestemand's titel og tjenestested i udlandet modsvarer et praktisk behov for kongeligt underskrevne dokumenter til brug for den diplomatiske proces (akkrediterings- og rappelskrivelser, jf. Wienerkonventionen om Diplomatiske Forbindelsers artikel 14, stk. 1 a og b), fordrer overførsel af en tjenestemand til et rådighedsnummer ikke noget dokument med kongelig underskrift.

Begrundelsen for at stille en tjenestemand til rådighed for Udenrigsministeriet kan være, at der som følge af tjenestens skiftende forhold kan forekomme tilfælde, hvor der ikke kan anvises tjenestemanden en egnet stilling, ligesom der kan

opstå behov for, at tjenestemanden varetager særlige opgaver. Den foreslåede ændring, hvorefter beslutningen om at stille en tjenestemand til rådighed kan træffes på administrativt grundlag uden indhentelse af kongelig resolution, vil inddebære en administrativ rationalisering.

Til nr. 10

Det foreslås i § 8, stk. 1, at ændre »ham« og »han« til »tjenestemanden« som en retvisende kønsneutral betegnelse. Ændringen har alene redaktionel karakter. Der henvises til bemærkningerne under nr. 7 ovenfor.

Til nr. 11

I henhold til § 8, stk. 2, skal der på løbende basis stilles 5 tjenestemænd i udenrigstjenesten i lønramme 16 til rådighed med henblik på disses uddannelse til oprykning i højere lønrammer. Der skal på de årlige finanslove fastsættes et beløb til uddannelse af disse tjenestemænd.

Tjenestemænd ansat i Udenrigsministeriet er i dag omfattet af ministeriets generelle programmer og budgetter for kompetenceudvikling, og behovet for at afsætte særlige beløb til de ganske få tilbageværende medarbejdere i den nævnte gruppe er bortfaldet. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Til nr. 12

Som en tilpasning til moderne sprogbrug foreslås ordet »overordentlige« i lovens § 9, stk. 2, slettet. Der tilsigtes ingen materiel ændring.

Til nr. 13

Valgte konsularembetsmænd omtales i almindelig nutidig dansk sprogbrug som honorære konsuler. Når der til brug for lovteksten vælges betegnelsen honorære konsularembetsmænd frem for honorære konsuler, skyldes det behovet for en fællesbetegnelse dækkende ikke alene klassen af honorære konsuler, men alle klasser af honorære konsularembetsmænd, det vil sige både honorære generalkonsuler, honorære konsuler, honorære vicekonsuler og honorære konsularagenter. Betegnelsen svarer til den engelske term *honorary consular officer*, som anvendes i den engelsksprogede version af Wienerkonventionen af 24. april 1963 om Konsulære Forbindelser. Der tilsigtes ingen materiel ændring, men alene tilpasning til moderne sprogbrug og praksis.

Til nr. 14

Ændringsforslaget til lovens § 10, stk. 2, er en konsekvens af den foreslåede ændrede betegnelse for konsularembetsmænd. Der tilsigtes ingen materiel ændring.

Til nr. 15

Lovens § 12 giver udenrigsministeren hjemmel til i særlige tilfælde at yde et fast årligt kontorholdstilskud til hono-

rære konsularembetsmænd. Det fastslås, at der ved fastsættelsen af beløbets størrelse skal tages hensyn til, om der drages omsorg for, at brevvekslingen med konsulatet kan ske på dansk.

Som følge af en ændring af praksis for fastsættelsen af kontorholdstilskud til honorære konsularembetsmænd, herunder at det i dag som følge af den almindelige udvikling tilstræbes, at honorære konsulater kan fungere såvel mundtligt som skriftligt på enten dansk eller engelsk, er § 12, stk. 1, 2. pkt., ikke længere tidssvarende. Bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Til nr. 16

Den sproglige ændring af betegnelsen i § 12, stk. 2, »honorære konsularembetsmænd«, er udtryk for en tilpasning til moderne sprogbrug. Der tilsigtes ingen materiel ændring.

Til nr. 17

Det fremgår af § 13, stk. 1, at udsendte medarbejdere i chefstillinger er bemyndiget til at udføre sådanne forretninger, der i Danmark påhviler en *notarius publicus* med hensyn til danske statsborgeres retshandler. Bestemmelsen er en uændret videreførelse af en bestemmelse i lov om udenrigstjenesten fra 1961. De danske repræsentationer udfører ikke længere notarialforretninger, og bestemmelsen foreslås derfor ophævet.

Kompetencen til at udføre *notarius publicus*-forretninger er reguleret i anden lovgivning, jf. retsplejelovens § 11, stk. 2 og stk. 3, hvorefter notarialforretninger er henlagt til de danske domstole. De nærmere regler om notarialforretninger er indeholdt i Justitsministeriets bekendtgørelse nr. 1555 af 18. december 2007 om notarialforretninger.

Til nr. 18

I henhold til § 14, stk. 2, opkræves der gebyrer for tjenestehandlinger i udenrigstjenesten. Gebyrindtægterne hidrører fra konsulære tjenestehandlinger i udenrigstjenesten i forbindelse med udstedelse af pas og visa, legaliseringer mv. Beløbet indgår i statsregnskabet som indtægter under Udenrigsministeriets driftsbevillinger. Endvidere fremgår det af en tekstanmærkning på finansloven for finansåret 2015, at årets resultat som led i den årlige bevillingsafregning overføres til Udenrigsministeriets driftsbevillinger. Med den foreslåede affattelse af bestemmelsen præciseres det, at disse indtægter ikke tilgår statskassen, men indgår i statsregnskabet under Udenrigsministeriets driftsbevillinger.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2015.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslag*

§ 1

I lov nr. 150 af 13. april 1983 om udenrigstjenesten, som ændret ved lov nr. 331 af 14. maj 1997 og § 1 i lov nr. 410 af 6. juni 2002, foretages følgende ændringer:

§ 1. [...]

Stk. 2. Udenrigstjenesten forestår og koordinerer udenrigspolitiske og udenrigsøkonomiske forbindelser til udlandet, herunder Danmarks deltagelse i samarbejdet inden for De europæiske Fællesskaber, internationale organisationer, det internationale udviklingssamarbejde samt behandlingen af folkeretlige spørgsmål.

1. I § 1, *stk. 2*, ændres »De europæiske Fællesskaber« til: »Den Europæiske Union«.

§ 3. [...]

Stk. 2. De diplomatiske repræsentationer er ambassader, gesandtskaber eller repræsentationer ved internationale organisationer. De ledes af udsendte medarbejdere.

2. I § 3, *stk. 2, 1. pkt.*, ændres »gesandtskaber eller« til: »og«.

3. § 3, *stk. 2, 2. pkt.*, ophæves.

Stk. 3. De konsulære repræsentationer er generalkonsulater, konsulater eller vicekonsulater. De ledes enten af udsendte medarbejdere eller af valgte konsularembetsmænd.

4. § 3, *stk. 3, 2. pkt.*, ophæves.

§ 5. Udnævnelse af tjenestemænd i lønramme 16, med mulighed for oprykning til lønramme 21, 29, 31 og 34, lønramme 36 og højere lønramme sker til tjenestemænd i vedkommende lønramme i udenrigstjenesten uden angivelse af stilling eller tjenestested. Udenrigsministeren fastsætter fordelingen af de i 1. pkt. nævnte tjenestemænd mellem udenrigsministeriet og repræsentationerne i udlandet.

5. I § 5, *stk. 1*, indsættes som 3. *pkt.*: »Udenrigsministeren bestemmer hvilke stillinger, der kan besættes på åremål.«

*Stk. 2. [...]**Stk. 3. [...]*

Stk. 4. Tjenestemænd, som er fyldt 60 år, og som beordres til anden tjeneste i henhold til *stk. 2*, har ret til i stedet for at lade sig forflytte at få deres af-

6. § 5, *stk. 4, 1. pkt.*, ændres »er fyldt 60 år« til: »har nået pensionsudbetalingsalderen, jf. pensions-

sked med pension efter § 2, stk. 1, i lov om tjenestemandspension, idet bestemmelsen i § 6, stk. 2, i samme lov ikke finder anvendelse. Dog gælder dette ikke i tilfælde, hvor tjenestemanden beordres til tjeneste i udenrigsministeriet i en stilling, der er normeret i hans lønramme.

§ 6. Handels- og industrikyndige specialmedarbejdere ansættes efter forhandling med et under udenrigsministeriet med henblik på behandling af spørgsmål om Danmarks erhvervsmæssige forbindelse med andre lande m.v. nedsat rådgivende udvalg, hvori de interesserede myndigheder og erhvervsorganisationer skal være repræsenteret. Udenrigsministeren kan træffe bestemmelse om nedsættelse af andre rådgivende udvalg.

Stk. 2. Til repræsentationerne i udlandet kan der knyttes specialattachéer udsendt af andre ministerier end udenrigsministeriet. Specialattachéernes funktion ved repræsentationen udøves under repræsentationschefens ansvar.

§ 8. Når særlige grunde taler derfor, kan det ved kongelig resolution bestemmes, at en tjenestemand i udenrigstjenesten i lønramme 36 eller højere lønramme stilles til rådighed. Tjenestemænd til rådighed er pligtige til efter udenrigsministerens anvisninger at påtage sig arbejdsopgaver. De lønnes på samme måde som tjenestemænd af samme lønramme i udenrigsministeriet, dog kan tjenestemænd til rådighed ikke oppebære repræsentations-tillæg. En tjenestemand kan ikke stå til rådighed i et længere tidsrum end 3 år; dog kan denne periode forlænges til 5 år, hvor ganske særlige forhold gør sig gældende. Hvis der ved den pågældende periodes udløb ikke anvises ham nogen post, afskediges han efter tjenestemandsløvgivningens almindelige regler.

Stk. 2. Til rådighed for udenrigstjenesten stilles 5 tjenestemænd i lønramme 16 med mulighed for oprykning til lønramme 21, 29, 31 og 34, til hvis uddannelse der bevilges et årligt beløb, hvis størrelse fastsættes på finansloven.

§ 9. [..]

Stk. 2. Ved udsendelse af overordentlige diplomatiske repræsentationer kan der ligeledes anven-

beskatningslovens § 1 a«, og »bestemmelsen i § 6, stk. 2,« ændres til: »§ 6, stk. 6,«.

7. I § 5, *stk. 4, 2. pkt.*, ændres »hans« til: »tjenestemandens«.

8. § 6, *stk. 1*, ophæves.

Stk. 2 bliver herefter stk. 1.

9. I § 8, *stk. 1, 1. pkt.*, udgår »ved kongelig resolution«.

10. I § 8, *stk. 1, 5. pkt.*, ændres »ham nogen post, afskediges han« til: »tjenestemanden nogen post, afskediges tjenestemanden«.

11. § 8, *stk. 2*, ophæves.

12. I § 9, *stk. 2*, udgår »overordentlige«.

des særlige stillingsbetegnelser, der er fastslået i internationalt samkvem.

§ 10. Valgte konsularembetsmænd er ulønnede og vælges blandt egnede personer på repræsentationsstedet. Fremmede statsborgere kan vælges, men under i øvrigt lige forhold skal danske foretrækkes.

Stk. 2. Valggeneralkonsuler og valgkonsuler udnævnes af kongen, valgvicekonsuler af udenrigsministeren.

§ 12. Udenrigsministeren kan i særlige tilfælde yde valgte konsularembetsmænd et fast årligt beløb til kontorhold. Beløbets størrelse fastsættes efter forhandling med finansministeren og under hensyntagen til, om der drages omsorg for, at brevveksling med konsulatet kan ske på dansk.

Stk. 2. I øvrigt har valgte konsularembetsmænd kun krav på godtgørelse af tjenstlige udgifter, der er godkendt af udenrigsministeren.

§ 13. Udsendte medarbejdere, der indtager chefstillinger, er bemyndiget til, hver for sit embede, at udføre sådanne forretninger, som i Danmark påhviler en notarius publicus med hensyn til danske statsborgeres retshandler, herunder retshandler, der indgås med fremmede. De herom behørigt udfærdigede akter skal i Danmark have samme retsvirkning som her i landet udstedte notarialakter.

Stk. 2. I tilfælde af chefens forfald har den, der fungerer på hans vegne, den i stk. 1 omhandlede bemyndigelse.

Stk. 3. Udenrigsministeren kan tillægge valgte konsularembetsmænd samme bemyndigelse.

§ 14. [...]

Stk. 2. Der skal aflægges regnskab for de modtagne gebyrbeløb. Gebyrbeløbene indbetales til statskassen. Udenrigsministeren kan dog bestemme, at valgte konsularembetsmænd kan anvende modtagne gebyrbeløb til dækning af driftsomkostninger.

Stk. 3. Tvivlsspørgsmål om gebyrberegninger afgøres af udenrigsministeren.

13. I § 10, stk. 1, 1. pkt., ændres »Valgte« til: »Honorære«.

14. § 10, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Honorære generalkonsuler og honorære konsuler udnævnes af kongen, honorære vicekonsuler af udenrigsministeren.«

15. § 12, stk. 1, affattes således: »Udenrigsministeren kan i særlige tilfælde yde honorære konsularembetsmænd et fast årligt beløb til kontorhold.«

16. I § 12, stk. 2, ændres »valgte« til »honorære«.

17. § 13, ophæves.

18. § 14, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Gebyrbeløbene indgår i statsregnskabet som indtægter under udenrigsministeriets driftsbemølinger. Udenrigsministeriet kan dog bestemme, at honorære konsularembetsmænd kan anvende modtagne gebyrbeløb til dækning af driftsomkostninger.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2015.